

[Aksel Larsen.]

der er stillet af udvalgets flertal. Det er galt nok at ophøje mæglingsforslaget til lov gældende for 1 år. Det er rent galt at udvide fristen til 2 år. Jeg vil endnu en gang her ved anden behandling sige både til regeringen og til de partier, der står bag denne betænkning, at man har ikke overvejet tilstrækkeligt, hvad man her gør. Man har endnu en mulighed for at ændre signaler, afstå fra dette forehavende, sige til arbejdsgiverforeningen: I kommer selv til at ordne jer med fagforeningerne, og så opfordre de to parter i konfliktsituationen til øjeblikkelig at optage ny forhandlinger. Jeg føler mig overbevist om, at hvis folketinget optræder på den måde, så vil man ikke alene ikke have svækket dansk fagbevægelse, men man vil have gjort det bedste, man kan gøre for at sikre konfliktsituationens afvikling på den fredeligst mulige måde og med det bedst mulige resultat.

Viggo Starcke: Den betænkning, der foreligger fra udvalget, indeholder to ændringsforslag. Jeg kan anbefale, at man stemmer imod udvidelsen fra 1 til 2 år. Vi har fra vor side tilkendegivet, at vi ønsker det mindst mulige indgreb; men som situationen ligger, erkender vi, at indgreb er nødvendige og naturlige. Dog kan jeg meddele, at det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen og det ærede medlem hr. J. M. Pedersen vil stemme for ændringsforslagene.

Jeg mener, at en periode på eet år vil give rigelig tid, så at parterne vil kunne forhandle sig tilrette. Det, man har brug for i dag, er en midlertidig arbejdsfred, genoptagelse af produktionen og tid til, at parterne kan forhandle sig tilrette. Dette vil kunne opnås ved det lovforslag, som regeringen fremsatte. Den forkastelse af mæglingsforslaget, som har fundet sted med et flertal af arbejderstemmer, giver ingen absolut sikkerhed for, at alle disse nej-stemmer er stemmer for en fortsættelse af arbejdskonflikten. For manges vedkommende kan det være et udtryk for, at man venter, at folketinget vil udspænde et sikkerhedsnet, således at en forkastelse ved afstemningen vil medføre en vedtagelse af mæglingsforslaget i folketinget. Dette er en uheldig udvikling, og derfor har jeg ment, at den mindst mulige indgriben fra folketingets side vil

være det rigtige. Nu har i udvalget regeringen fraveget sit oprindelige forslag, og man kan derfor ikke forlange, at andre skal stå fast på det.

Det er beklageligt, at der i de taler og tilkendegivelser, som har været fremme fra regeringen og regeringspartiet, endnu ikke har vist sig tegn på, at man vil føre en ny økonomisk politik. Næsten alle tegn tyder på, at man vil fortsætte den gamle gumlepolitik. Der er af socialdemokratiets ordfører fremsat en række hånende bemærkninger om reformer, som ville være af betydning for undgåelse af kommende arbejdskonflikter. Vi har fra vor side gang på gang advaret imod den økonomiske politik, regeringen har ført. Vi er gået imod den varefordyrelse, som blev gennemført for et år siden ved martsforliget, og vi er gået imod den toldfordyrelse, som blev gennemført ved tekstiltolden. Der foreligger til dato intet om, at regeringen og de partier, som deler dens anskuelser, ønsker at standse den stadige stigning af skatterne, den stadige varefordyrelse og den fortsatte inflation. Der er endnu intet, der tyder på, at man vil åbne døren for arbejdernes frigørelse. Der var kun en enkelt nyhed i den højtærede økonomi- og arbejdsministers tale, nemlig en bebudelse, som i vore ører klinger meget ilde, af ny planøkonomi og nye restriktioner.

Vi mener, at når folketinget overvejer at gribe ind i en sådan arbejdskonflikt, må det være motiveret af hensynet til uskyldigt trediemand, der sommetider bliver tromlet ned i stridighederne mellem de to organisationer. Under hensyn til nødvendigheden af et sådant indgreb vil jeg anbefale, at man ved tredie behandling undlader at stemme imod lovforslaget. Dog vil ved tredie behandling de ærede medlemmer hr. Alfred Jørgensen og hr. J. M. Pedersen stemme for lovforslaget.

Carl P. Jensen: Jeg har, som det fremgår af betænkningen, ikke kunnet tiltræde flertalsindstillingen om at vedtage det foreliggende lovforslag. Jeg har den opfattelse, at når fagbevægelsens medlemmer ved at forkaste mæglingsforslaget har givet udtryk for, at krav og ønsker ikke er tilgodeset, må de også have ret til at tage konsekvenserne heraf. Ordførertalerne ved lovforslagets første behandling har imidlertid vist,